

HOS **FORSIKRINGSSKABET ALKA** I TÅSTRUP HAR DIREKTIONEN GREBET TROMMESTIKKER, KEYBOARD, SAXOFON OG MIKROFON. VED AT LÆRE AT SPILLE SAMMEN ER DE BLEVET BEDRE TIL AT ARBEJDE SAMMEN.

ROCK DIREKTIONS

AF LONE NYHUUS. FOTO: PRIVAT OG PREBEN SØBORG

I 2003 stod forsikringsselskabet Alka foran deres 100 års jubilæum. Og noget skulle der ske. Noget anderledes. Noget usædvanligt.

»Vi spiller da et nummer, alle os i direktionen,« sagde selskabets næsten nybagte direktør, Jens Bærentsen. »På den måde viser vi mod og forandringsparathed overfor vores ansatte.«

Vejen fra tanke til handling var ikke lang. Han fik fat i multimusikeren og underviseren Dan Rasmussen, fortalte ham om idéen: at direktionen, de slipseklædte, lidt stivnakkede, og 100% urutinerede som musikere, i løbet af tre måneder, skulle lykkes med at stå overfor 450 ansatte og fyre den af som orkester.

Det var målet. Ville han påtage sig at styre direktionen sikkert derhen?

I mere end 10 år havde Dan Rasmussen blandt andet undervist i rytmisk sammen-spil på musikskoler. Og da han syntes det lød som en skæg opgave, sagde han ja. Med en pose penge i hånden styrtede han ud og købte instrumenter; installerede dem i det øvelokale, som han også havde fået til opgave at indrette. Direktør Bærentsen havde allerede bestemt, hvem der skulle spille hvad, og foran mikrofonerne stod direktionssekretærene. Klar, parat, start.

»Det var hårdt arbejde. Jeg råbte og skreg. Fortalte dem, hvor de skulle sætte fingrene, og hvornår. Roste, roste og roste,« husker Dan Rasmussen, der som forberedelse til opgaven havde sat sig ned og læst en masse kloge bøger om management og teambuilding.

»Men jeg lærte, at det at spille i et orkester sammen ikke behøver nogen forklaring. Du mærker med det samme, når du er ude af takt. Når du ikke er med på bussen mere.«

Fra medarbejdere til publikum

Da jubilæet stod tre måneder efter, havde bandet lært at spille Ben E. Kings klassiker, »Stand by me«. Til sidste minut før de gik på scenen til dette – jubilæums-festens mest hemmelige indslag – havde de givet hinanden den kattedem, at hvis der var nogen, der alligevel ikke turde, så gjorde de det ikke.

Men de gjorde det. Og salens 450 tilskuere forvandlede sig fra medarbejdere til jublende tilskuere.

PÅ GANGEN

DAN RASMUSSEN

Bassist, underviser og musikalsk teambuilder. Har været professionel musiker siden 1993. Har spillet med en lang række danske og udenlandske solister samt været husorkesterbassister i diverse TV-shows. Medvirker på over 100 indspilninger.

Se mere på www.danrasmussen.dk

Så vidt så godt. Og her kunne historien om Alka-direktionens rockeventyr have endt.

»Meningen var jo, at det skulle være et *one-night-stand*. Men mens vi øvede fandt vi ud af, at det her giver noget andet,« siger Jens Bærentsen, og fortsætter:

»Vi oplevede dels hvor fedt det var, at lave nogle andre ting sammen. Vi oplevede også at være ude på tynd is sammen. Derude, hvor det er bydende nødvendigt, hele tiden at lytte efter, hvad de andre laver. Når det enkelte gange sker, at nogen har deres egen dagsorden, så lyder det jo rigtig dårligt. Alle disse sidegevinster kom fuldstændig bag på mig!«

Siden har direktionen ikke sluppet musikken. Hver onsdag morgen samles

orkestret i øvelokalet. Dan Rasmussen underviser dem stadig og er dybt imponeret over deres stil.

»Det er folk, der ved, hvad de vil. De har en evne til at fokusere og koncentrere sig. Når de vil noget, så rykker de. Og jeg har set nogen af dem udvikle sig helt vildt. For fem et halvt år siden kom de ind i øvelokalet med en stiv ryggrad. Nu går de og deres attachemappe afslappet og lidt swingende ned ad direktionsgangen.«

Inspireret af succes'en med Alka, har Dan Rasmussen nu holdt kurser med andre virksomheder og andre direktioner. Og da Alka's direktion i forbindelse med en ændring af selskabets ledelsesstruktur stod for at skulle udvides, var det klart,

at selskabets nye direktører også skulle opfordres til at tage et instrument op. Det har alle gjort. Så nu har Dan Rasmussen to direktionsorkestre under sig.

Måske lyder det ikke altid helt fantastisk, når de folder sig ud. Det kan de godt selv høre. Men sammenspillet styrker sammenholdet på arbejdspladsen. Og den slags er sød musik i direktør-ører. Også hos Jens Bærentsen.

»Det er ikke længere bare er et 8-16 job. Og hvis der er nogen, der overvejer at forlade jobbet, så tænker de sig om en ekstra gang: For hvis de forlader jobbet, så kan de jo ikke være med i bandet mere.«